

Піндера Зоряна УФ–31(українська філологія)

***

Якщо кругом тебе сутінки темряви,
Не плач, не впадай у відчай.
Промінчик радості в чорні темні
Кинь і там стане світло.

Коли падає дощ і всі ховаються
Під парасольками простоти,
Знай це небо людям всміхається,
Посміхнись йому і ти.

І не треба вішати носа,
Якщо трапиться раптом нещастя,
Це всього лиш сходинка для того,
Щоб в майбутньому стати кращим.

***

Не спи, коли містом сиплеться дощ,
Перехожі ідуть повз перон,
Забуваючи ждати когось.
Іди туди, де вночі вагон
Перекинувся зорями вниз,
А ти спиш...
Бувай! – скаже день тобі ввічі,
Запали усі свічі – молись,
Щоб світанок прийшов, не баривсь.
Туман нам засмічує пилом думки.
Моє серце, не спи, молися, іди...
Тримай свій кулак, щоб до бою завжди
Був готовий іти і ти.
Нагостри своє лезо душі,
Щоб зрізати голови всі
Ненависті, заздрості.
Давай, свою зброю бери,
Що не бризкає кров,
Бери своє лезо – любов...